

Vastaanottaja: Alli Paasikiven Säätiö
käytöstä
Iso Roobertinkatu 1 A 16
00120 Helsinki

Raportti vuoden 2013 avustuksen

Lähtettäjä: Sanaratas ry
Y-tunnus: 2355058-2
Matarakatu 20
80130 Joensuu
info@sanaratas.net
Puh. 040 7247246 / Riikka Linjama

SANATAIDETTA JA RUNOLEIKKIÄ - IKÄIHMISTEN PALVELUKESKUKSIIN

Sanaratas ry järjesti Alli Paasikivi -säätiön avustuksella lukuvuonna 2013-2014 ikäihmisten palvelukeskuksissa ja palvelukodeissa Mummolan Lorupirtejä ja Satuleikkimöä.

Mummolan Lorupirttiin osallistuivat yhdessä vauvat ja heidän vanhempansa sekä ikäihmiset. Kokoontumisissa köröteltiin ja loruteltiin uusien ja vanhojen lastenrunojen ja -riimien tahtiin. Ideana on myös lisätä ja monipuolistaa vauvan ja vanhemman vuorovaikutusta ja tehdä yhdessä leikkimisestä arkista ja helppoa. Ikäihmiset toivat omat muistonsa ja laulunsa mukaan ryhmän toimintaan. Eräässä ryhmässä laulettiin joka kerta Karjalan kunnailta ja toisessa ryhmässä eräs ikääntynyt osanottaja muisti niin valtavat määrät runoja ja leikkejä, että sovittiin niiden tallennusaika ihan erikseen,

*Onkos teillä töitä tinaajalle?
Patojen ja pannujen paikkaajalle?*

*Tinkkitääärä, tinkkitääärä, tinkkitääärä,
tinkkitääärä, tinkkitääärä, tinkkitääärä,
tink, tink, tink.*

kolmannessa ryhmässä tapasi neljä sukupolvea kerralla – siinä saatiin suvussa kulkenut lapsen tyynnytsaulukin kirjattua talteen. Lorupirtejä järjestettiin kolmessa eri palvelukeskuksessa tai palvelukodissa. Ikäihmisiä oli ryhmissä enemmistö, vauvat olivat ikään kuin siinä keskellä näyttämöllä.

Satuleikkimössä 3-6 -vuotiaiden lasten kanssa puuhasteli muutamia virkeitä ikäihmisiä. Ryhmässä oli kaksi ohjaajaa ja se kokoontui perjantaina aamupäivällä, ikäihmisten kanssa klo 10-11. Välillä pelattiin yhdessä, toisinaan muisteltiin vanhoja asioita ja jaettiin niitä lasten kanssa. Isänpäivän alla kerrottiin omasta isästä, joskus pelattiin muistipeliä, joskus rakennettiin legoilla ja palikoilla. Lasten ryhmän kokoontumisaika oli pidempi ja he lisäksi evästelivät, heille luettiin satuja, he kertoivat omia tarinoita, loivat askarrella ja piirtäen taideteoksia ja lopuksi aina päästiin palvelukeskuksen jumppahuoneeseen liikkumaan, pelaamaan ja palloilemaan. Satuleikkimö kokoontui ensin Suvituulella ja sitten Sepänpihan palvelukeskuksessa. Tässä ryhmässä enemmistönä olivat lapset - itsenäiset ikäihmiset tulivat silloin, kun muistivat – harvoin kuitenkaan keskenämme oltiin.

Sukupolvia yhdistäneet tapahtumat ovat olleet suloisia ohjata ja seurata. Miten harvinaisia tällaiset kohtaamiset ovatkaan! Ikäihmiset tapaavat varsin harvoin lapsia, saati vauvoja. Vauvan kätelemine tai sylissä pitäminen oli selvästi merkityksellistä ikäihmisille. Samoin oman muiston kertominen tai lapsuudesta tutun laulun laulaminen ja jakaminen. Pikkulasten

Satuleikkimössä taas on jännittävää huomata, miten sadut, leikit ja huumori yhdistävät ikäihmisiä ja lapsia.